

за насмѣшка надъ тогова, който са хвали, че е роднина
съ богати-те и гу(о)лѣмци-те.

Моя крава, мое и теле.
1380 Муха, баѐ! Муха въ око-то ти.—А въ твой-то паекъ.
Муха-та са върти надъ медъ-тъ, а попъ-тъ—надъ
бобъ-тъ.

Мушица го прави; ако го правеше баба, тя щѣше ти
напжлни паница-та. Едниъ Дели-башииъ дошаль у
една бабичка, и искалъ да му налѣе медъ. Бабичка-та
му налѣла едно паниче, а той го изѣлъ и ѝ казалъ:
„Дай, бабо, още меда.“ — Мушица го прави; ако го
правеше баба, тя щѣше ти напжлни паница-та, казала
бабичка-та.

Мѣра вѣра. Срѣб. Вѣра мѣра. Или: Кантар кадиѣа.

Мжгла го влѣче по зелено осле.

1385 Мжгливо-то време за влжкъ-тъ е най добро.

Мждриса, като млада невѣста

„Мжжко-то е напредъ.“ — Женско-то е напредъ.

Прим. 24.
Мжжъ да приноси съ кола, а жена да износи съ
игла, пакъ са свършва.

Мжжъ, като гл.о въ дмж(д)ъ.

1390 Мж(л)къ, че та изляде влжкъ! (Или, че та изидатъ
влжци-те!) Казватъ на дѣца-та, кога-то ти-е плачатъ.

Мж(л)чете, да каже нашъ Ованъ! Казватъ за тогова,
който кога други-те говорятъ ги преваря, да каже той.

Мж(л)чи, като пукалъ.

Мж(л)чи, кога-та е убилъ Господъ! Казватъ томува,
(ая— който направи пакостъ и се оправдава.

Н.

На ачикъ одая¹ една пенджура стига. Тая пословица
е турска, но се говори и между Блжгаре-те.

¹ Прозорецъ.